Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36948
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

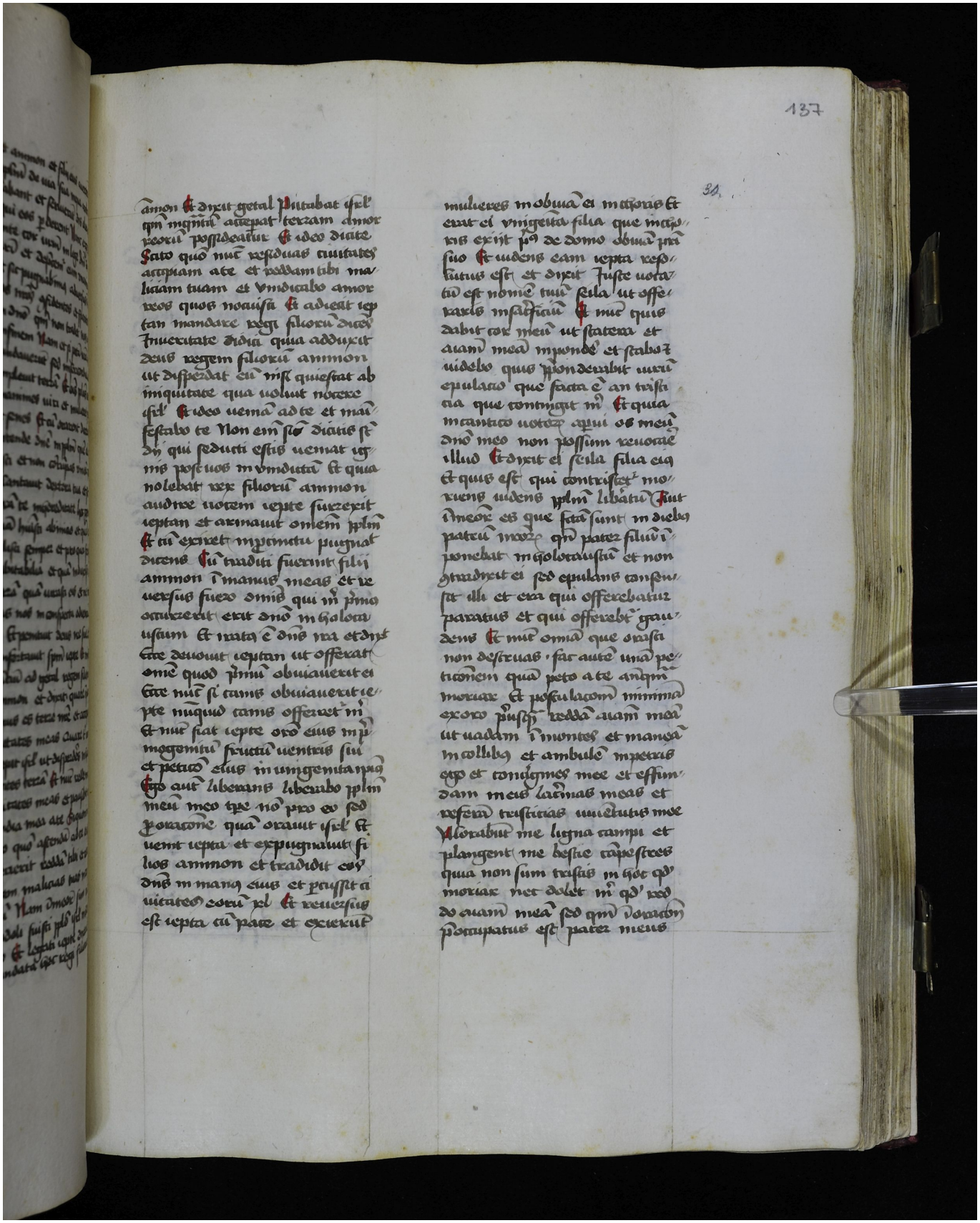

137

amon ¶ dixit getal pugnabat israel
qm mqnitd aggrat terram amor
reorū possideatur ¶ ideo dicite
Sato quo nuc residuas ciuitates
arripiam ate et reddam tibi ma
liciam tuam et vindicabo amor
reos quos noauisti ¶ adiecit iep
tan mandare regi filiorū dicē
fiducialiter dicta quia adduxit
deus regem filiorū ammon
ut disperdat eū nisi quiescat ab
iniquitate qua voluit nocere
israel ¶ ideo ueniam ad te et mani
festabo te Non enim sic dicatis sed
dn qui seducti estis ueniat iep
nis post nos in vindictam ¶ quia
nolebat rex filiorū ammon
audire nuntem iepte surrexit
iepten et armauit omnem ppln
¶ cū exiuit impetuosus pugnat
dicens ¶ cū traditi fuerint filij
ammon i manus meas et re
uersus fuero domū qui in primo
occurrerit exit dno in holocau
stum ¶ tradita e dns ira et dnt
ate deuouit iepten ut offerat
omne quod primū obuiauerit ei
ante nuc si tamē obuiauerit ie
pte nuquid tamē offerret in
¶ nuc fiat iepte ore eius in
megemtu fructū uentris sui
et petiū eius in uingentia pug
¶ ego aut liberans liberabo ppln
meū meo tpe no pro ea sed
pocatione qua orauit israel ¶
uenit iepta et expugnauit fi
lios ammon et tradidit eos
dns in manu eius et prosiit a
uicinates eorū pl ¶ reuersus
est iepta cū pace et exiuerūt

mulieres in obuia ei in tymporis ¶
erat ei vnigenita filia que in tym
pnis exiit pro de domo obuia pri
sio ¶ uidens eam iepta reso
lutus est et dixit Iuste uota
tu est nomē tuū filia ut offe
raris in sacrificiū ¶ nuc quis
dabit cor meū ut statera et
aiam meā in pondere et stabiat
uidebo quis pponderabit uter
equlanc que facta e an tristi
cia que contingit mi ¶ quia
in cantico uoteū aqui os meū
dno meo non possum reuocare
illud ¶ dixit ei filia eiq
et quis est qui contristet mo
rientem uidens ppln libatu ¶ fiat
i meor es que facta sunt in diebus
patrū meor qm pater filiū i
ponebat in holocaustū et non
obtudrent ei sed equlans consen
sit illi et erat qui offerebatur
paratus et qui offerebat gau
dens ¶ nuc oma que orasti
non destruas ¶ fac aute una pe
tionem quā peto a te antqm
moriar et pcubitaqm minima
exoro pusiq redda aiam meā
ut uadam i montes et manea
in collibus et ambule in petris
ego et tonigmes mee et effun
dam in eis lacrimas meas et
referam tristitias uuietutis mee
Vlorabit me ligna campi et
plangent me bestie rapestrees
quia non sum trusis in hoc qd
moriar nec debet in qd red
do aiam meā sed qm domum
pstituatus est pater meus